

Honing, Beets en Borstlap toppers op Nieuwe Kerkplein

Peter Bruyn

Haarlem * Achteraf beschouwd was Yuri Honing met zijn Acoustic Quartet de onbetwiste topper op het Nieuwe Kerkpleinpodium van Haarlem Jazz & More afgelopen weekeinde. Maar evenzeer mag dat nieuwe podium zelf een topper genoemd worden. Een verzamelaarsplaats voor muzikliefhebbers. En 'hoe verder van de Grote Markt hoe beter' hoorde je her en der zeggen. Tenorsaxofonist Yuri Honing is een eigenzinnig muzikant. Hij heeft een ander geluid dan anderen in de hedendaagse mainstreamjazz, zowel wat repertoirekeuze betreft als in zijn spelstijl. Ook in Haarlem vermijdt hij de standards. Geen man van veel noten – maar de juiste noot wel héél mooi. En de rest van zijn band gaat daar in mee. Drummer Joost Lijbaart door rock- en improelementen in zijn spel te stoppen. En Wolfert Brederode door soms on-

orthodox te spelen, soms rechtstreeks met zijn hand op de snaren. Juist die eigenzinnigheid van Honing maakte zaterdagavond duidelijk waaraan het bij nogal wat anderen dit weekeinde schortte. Een paradox: Hoewel er nu een mooi podium voor 'echte jazz' is, blijkt de opvatting over wat echte jazz is bij de programmeurs zo beperkt dat er nogal veel van hetzelfde staat: Musici die stokoude standards spelen met solo na solo. Alleen de aller-allerbesten kunnen zich met dat repertoire nog onderscheiden – en diegenen die het heel anders aanpakken. Gelukkig waren die absolute toppers er wel in Haarlem te horen. Pianist Michiel Borstlap op donderdag, bijvoorbeeld. En die andere klavieracrobaat, Peter Beets, zaterdagavond – hoewel het geheel aan Oscar Peterson gewijde programma van laatstgenoemde, waarbij het om extreem veel nootjes poepen draait, bij

Peter Beets met 'extreem veel nootjes'.

FOTO HANS DE BRUIJN

sommige bezoekers ook de nodige nervositeit veroorzaakte. Een welkome afwisseling na de middeelmaat die het vrijdagprogramma

kenmerkte was de Rob Mostert Hammond Group die de avond afsluit. Eindelijk swing die verder ging dan de pantoffelshuffie en

glansrollen voor de in Haarlem natuurlijk bekende zangeres Charlotte Coppola en voor saxofonist Efraim Trujillo die zich lekker liet opzweepen door Mostert. Laatstgenoemde kreeg nog een ovatie voor zijn barrevoets gespeelde bassolo op de Hammondpedalen.

Een verrassing was ook de komst van pianist Mike Del Ferro – toch een heel 'grote naam' – naar de door klarinettist Alex Simu geleide jamsessie op de zaterdagmiddag. Voor een handjevol bezoekers slechts excelleerde hij in Ellingtons 'Caravan' terwijl de Haarlemse slagwerker Nanning van der Hoop hem begeleidde op 'barkruk'.

En dan waren er nog de Deeldeliërs, als publiekstrekking op de zaterdag. Het belooft veel, Jules Deelder met drie jazztoppers achter zich. Vermeekelijk zeker, maar inhoudelijk leverde het weinig op. Om met de dichter zelf te spreken: 'Geen klote, geen donder, geen ene reet'.